

İNCECİK TEN BİR KAR YAĞAR 1.BÖLÜM

Onur Çetin tarafından yazıldı.

Cuma, 15 Haziran 2012 17:37 - Son Güncelleme Cuma, 15 Haziran 2012 18:47

İlk başta bir kadın tanıyacaksın, İstanbul sokaklarında... Kimbilir elini bile tutup gezmek isteyeceksindir. Güzel, narin, sevilesi. O'nu gördüğün her an kalbin küt küt atacak, sigara'nın dumanından ilk o kızın baş harfi çıkacak. Koskaca bir E harfi... İçmiyorsan bile bir düşün be bir düşün. Canını sevdiğimin koskocaman E harfi. Düşündün mü? Yüreğin hop hop etti mi? Sizi bilmem ama beni öyle bir ettiki halim harap, halim bitik...

Adı Elif. Siyah gözleri çakmak çakmak... Hani hep bakmak isteyeceğin türden. Hafif kilolu; ama çok güzel, güzel de laf mı be? Bir kır çiçeği kadar narin ve ürkeksi. Boyu orta, pembe yanaklı. Utandığında yanakları kızaranlar olur ya işte o cinsten. Elif. Elif'im... Gül çiçeğim. Üniversite'de okuyan narin kelebeğim. Sevdiğim, seveceğim, kara talihimin alın yazısı.

Ben mi? Ne yaptın be? Felek'ten yemiş; pantolonlarını üsütndne hiç çıkarmayan, siyah saçlı siyah gözlü boş adam. Boş adam. Hayattan bir beklentisi olmayan, olmayacak olan, gece yatan gündüz gezen ve ayrıyetten hep gömlek giymesini seven Ömer. Ömercik. Sen mi layıksın şimdi bu kıza? Haa söyle. Sana bakar mı bu kız? Ne iş yaparsın diye sorsa sen ne cevap vereceksin? O bakar mıki sana? Nereden biliyorsun bakmayacağını. Nereden söyle? Ya bakarsa? Ya O'da severse senin O'nu körkütük sevdiğin gibi. Ya severse... Saçmalıyorsun, Ömer. Yeter artık sus. Sus. Salak çocuk. Sus da kendini rezil etme daha fazla. Sen ilk başta bir baltaya sap ol, sonra karşıma geç otur. Derdini söyle. Dışarı'ya çıktığın zaman "vay be" desinler: işi var, gücü var. Kıskansınlar seni. Ama öyle herkesten çok yükseklerde değil, orta halde evimi geçindirecek kadar param olsun yeter. Hele bir düşünsene. Sen, eşin ve çocukların... Fazla mı hayalperesim ne? Ah Elif'im ne yapıyordur şimdi bu saatte kim bilir? Bugün pazar. Okulu yok. Ya evdedir, ya dışarda. Biliyorsun ya artık O'nu çok sevdiğini, anlıyorsun ya... Yeter be oğlum yeter be.. Koçum, yiğidim, Ömer'im yeter be... O dışarda gezinirken sen ne yapıyorsun burada? Oturmuş

İNCECİKTEN BİR KAR YAĞAR 1.BÖLÜM

Onur Çetin tarafından yazıldı.

Cuma, 15 Haziran 2012 17:37 - Son Güncelleme Cuma, 15 Haziran 2012 18:47

bir bank'ta elleri ceplerinde denizin dalga sesleirni dinliyorsun. Masmavi tertemiz olan bu deniz,bundan tam yarım asır sonra yine böyle tertemiz olacak mı diye düşünüyorsun.Sen hayatta ya olacaksın ya da olmayacaksın.İşte böyle sıranı saldınımı gideceksin o hiç ama hiç gelmeyecek gemi ile.Sonbahar yaprakalrı dökülürken ya da yerle bir ettiği yolda çamurlu ve kirli bir şekilde.Yalnız ve kimsesiz.Aynen böyle..Bir konuşanın bile olmayacak arkandan.Seni hatırlayacak kimse olmayacak.Bunu kafana sok işte.Yalnızsın be Ömer,yalnız.Zavallı,kimsesiz,çaresiz ve gözü yaşlı...

Arkadaş deyince aklıma geldi lise yıllarım.Lise arkadaşlarım.Kırk kişilik sınıfta gruplar halinde kös kös oturan,ders bile çalışmayan arkadaşlarım.Arkadaşlarım mı?Neredesin sen be Ömer bu sınıfta,neredesin?Gördüm seni çık dışarıya,saklanma.Orta sırada en arkada,tek sırayla,koskoca sınıfta tek başına oturduğun yerde.Ne diyeyim ki ben sana?Bulmuşsun layığını.Zaten lise arkadaşları deyince pek bir yalan oluyor.Komik çıkıyor.Sonradan görüştüğün insan sayısı bir veya iki.Arada toplanıp halimi hatırimi soranların sayısı beşi geçmez.Yazık.

Lise'ye başladığım yıl o zaman üç yıl olan liseler dört yıla çıktı.Birde sınıfta kalınca oldu mu beş sene?Ama yinede bitti acısıyla tatlısıyla okul.Üniversite'yi kazandığımda çok şaşırılmışım.Ama sonra bıraktık.Alışamadık.Mesleği sevemedik.Şimdide bu bank'ta oturmuş aval aval denize bakıyorsun.Oldu olacak bacak bacak üstüne atıp çekirdek de çitleseydin.Sağına dön de bak.Kısa şortlu,yerde oturup milleti tartan çocuk bile senden daha akıllı.Her geçen'in yüzüne bakıp:

"-Tartalım mı abla?"diyen çocuk bile.Üstünde yırtık pırtık bir tişört.O bile çalışıyor.Belki bir top alıp sabahtan akşama kadar oynamayı düşünüyor.Ama her seferinde akşam kazandığı paraları babasına vermekten başka çaresi yok.Hadi,şu üstüne giyindiğin gömleğin sol cebinden elini içeir usulca sokup bir beş'lik çıkarda ver.Çocuğun yüzündeki gülümsemeyi mutluluğu gör.Ama yok değil mi paran?Kaldın mı ortada?Ondan diyorum ya bu çocuk senden akıllı diye.Kazanıyor,kazanacak.Git de eve otur veya meyhaneye türkü dinlemeye...

Meyhane diyorum ama adından bakıp "Ömer sen de mi kendini içkiye vurdun,öyle mi?"demeyin.Bizim içtiğimiz bir veya iki bardak çaydan ilerisine gitmiyor.Hele yanında çok sevdiğin ,can sarmaş olduğun arkadaşın Niyazi de varsa tadına doyumuyor.Niyazi balıkçıdır.Avlanmayı sever.Beni de bindirir kayığına hamd olsun.. Bir ben bir O daha ne olsun?Yanı başında Zeki Mürenin plakları çalılıyorsa.Meyhane'de Zeki Müren'li akşamlar.Niyazi:

